

правимъ т'ва, каза Святославъ, тикъ гълъбы сж донесены отъ наши-тѣ градовы, скоро ще прѣфрѣкнѣтъ тѣ въ наши-тѣ кѣщи да занесѣтъ радостны вѣсти за добрѣ-тѣ ни стигѣ.

Издигнѣхъ ся на високо ослободены-тѣ гълъбы, вртѣхъ ся на въздух-атъ, и не знахъ на кѣдѣ да лѣтътъ, вихъ ся, вихъ ся и пакъ ся спустихъ врѣзь кораби-тѣ.

— Не к на добро! извыкахъ войници-тѣ има нѣщо да ни пречи пѣтъ-атъ, не занесохъ гълъбы-тѣ добры вѣсти.

Райна поблѣдиѣ, Боянъ въздѣхнѣ, а Святославъ поглѣднѣ Райнѣ и ся умысли. Воискаре-тѣ невеселы влѣзохъ пакъ въ кораби-тѣ, и поплувахъ по Дрѣпрѣ. Кораби-тѣ нѣщо нѣтегнѣхъ, пѣсень не ся сгласяваше и не придаваше силѣ на лопаты-тѣ.

На пѣтъ-атъ отъ Руско на Корсунъ възъ самы-атъ Днѣпрѣ стои кулѣ на рускѣ земѣ, шо ся нарича Бѣль-брѣгъ. Печенѣзи-тѣ бѣхъ развалили тѣхъ кулѣ. Рускы тѣ кораби минѣхъ по край кулѣ-тѣ, и бѣхъ наблизили до праговы-тѣ, стража-та ся оттегли кѣмъ ады-тѣ до малкы-атъ прагъ. Из-веднажъ забрѣмчѣхъ стрѣлы по въздух-атъ, и Печенѣзи без-чета